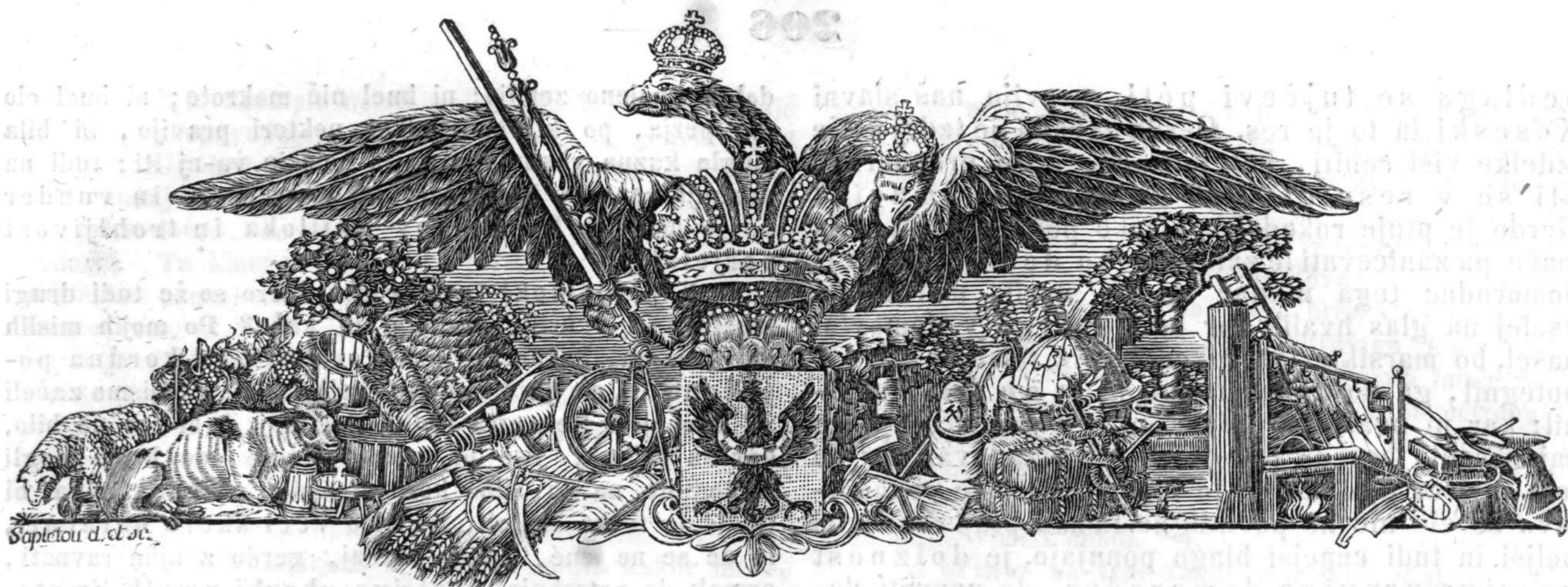

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajnske kmetijske družbe.

Tečaj IV.

V sredo 30. Grudna 1846.

List 52.

Gospod, pri nas ostani!

(Na konci leta).

Popotniki smo vtrudeni
In pot nam je neznana,
Ki od modrosti Tvoje nam
Prihodnje še je dana;
S težavam' smo povsod obdani —
Gospod, pri nas ostani!

V oblasti smo sovražnika,
Ki nam nastavlja mreže;
Preslábi smo, mu branit' se,
S pomotami nas véže;
Obvárúj nas, sej Teb' smo vdani —
Gospod, pri nas ostani!

Dobrot, k' si nam dodéлил jih,
Prerajtat' ni števila,
V nesréči, v sréči čula je
Nad nami róka mila,
Zdaj prosimo hvaležno zbrani:
Gospod, pri nas ostani!

In če viháar je strašil nas,
De smo se šibe bali,
U svoji smo nezmožnosti,
Pred Tabo trepetali:
Je angelj Tvoj na naš' bil strani —
Gospod, pri nas ostani!

Vodila nas v življenji je
Previdnost Tvoja sveta,
De zdravi srečno smo prišli
Do konca tega léta;
Utrudeni smo in zaspani —
Gospod, pri nas ostani!

In kadar pride ojstri dan,
Ki k Tebi nas pokliče,
Nej duh volján namésti nam
Dél naših sóдне priče;
Takrat Gospod pri nas ostani!
Gospod, pri nas ostani!

Malavašič.

Odperto pismo Krajncam in Štajarcam.

Gotova je, de Krajnski in Štajarski kmetovavci so zavoljo dosti lastnost hvale vredni, in práv bi bilo, de bi jih v več rečeh mi Primorci

posnemali; kar pa snago zaklanih prešičev vtiče, bi bilo práv, de bi se oni po nas ravnali.

Ljubeznjivi bratje in sestre! Prešiče veste lepo zrediti, zakaj bi pa zaklanih ne očistili, de bi vsak človek mogel reči, lepi bohi so — lep špeh je! Kar ga pri nas (v Primorskim) perredimo, je tako lep rumen, de ga je veselje viditi; le škoda, de ga premalo perredimo. Ko bi dovelj domačiga imeli, nikoli bi ne hotli vašiga kupovati, zakaj práv malo našimu enakiga semkej perpeljete; večidel ima tako gerdo kožo, de se mora snažnim ljudém gnjusiti.

Predragi sosedje, posebno na Gorenskim! koliko si prizadevate prejo in platno ubeliti in olupšati (k naši škodi) — pa za snago špeha tako malo skerbite! Kaj bi vam storilo, se per prešičih z gorko vodo in noži v rokah malo več pomuditi? Pa bi bilo lepši blago. Če bi pri nas o bendimi grozdje devali v nečedne in smerdljive posode, in potem mošt v plesnjove sode, ali bi vam potle vino dopadlo? Ravno taka je pri mastnjini, žiti, sadji in vsim drugim; snažnosti in zračnosti vse reči potrebujejo. Zatorej sté prošeni zanaprej prešiče bolj čistiti, pridno soliti, in karkoli vam je moč v zračnih (vetrenih) shrambah hraniti, k svojimu pridu! Sej vsak snažno in dobro blago rajši kupi. Pa tudi vam ne bo nič škodvala lepši in boljši jed.

Z ječmenam se tudi ne znate práv obnašati v svojih krajih: zakaj bi ga boljši ne obdelovali? Pri nas (v Primorskim) ga tako obtolčejo in očistijo, de je obdelan lep ko rajž. In zakaj bi ne bil lep? Saj ni treba nobene posebnosti; nekaj več časa ga pustiti v stopi. Saj goni voda bête.

Ipavci, prijatli vsih Slovincov.

Ali se smejo ptuji rokodelci viši ceniti, kakor domači?

Vsak verli domorodec mora svojo domovino ljubiti in ji vse dobro želeti, pa ji tudi karkoli more, dobriga storiti. Kdor zaničuje se sam,